

“भिसिणीअलसअणीए निहिअं सव्वं सुनिच्चलं अङ्गं ।

दीहे णीसासहरो एसोसाहेद जीव्व इति परं”* ॥

अत्र जडता । इदं मम ॥

(२१५) रसविच्छेदहेतुत्वान्मरणं नैव वर्ण्यते ।

जातप्रायन्तु तद्वाच्यं चेतसाकाङ्क्षितं तथा ॥

वर्ण्यतेऽपि यदि प्रत्युज्जीवनं स्याददूरतः ।

तत्राद्यं यथा ।

“शेफालिकां विदलितामवलोक्य तन्वी

प्राणान् कथञ्चिदपि धारयितुं प्रभूता ।

आकर्ण्य सम्प्रति रुतं चरणायुधानां

किं वा भविष्यति न वेद्मि तपस्विनी सा” ॥

द्वितीयं यथा ।

“रोलम्बाः परिपूरयन्तु हरितो झङ्कारकोलाहलै-

र्मन्दं मन्दमुपैतु चन्दनवनीजातो नभस्वानपि ।

माद्यन्तः कलयन्तु चूतशिखरे केलोपिकाः पञ्चमं

प्राणाः सत्वरमश्रुसारकठिना गच्छन्तु गच्छन्त्वमी” ॥

समैतौ । तृतीयं यथा ।

कादम्बर्यां महाश्वेतापुण्डरीकवृत्तान्ते । एष च प्रकारः

करुणविप्रलम्भविषय इति वक्ष्यामः ॥ केचित्तु । “नयनप्रीतिः

प्रथमं चित्तासङ्गस्ततोऽथ सङ्कल्पः । निद्राच्छेदस्तनुताविषय-

* भिसिणीति ॥ विसिनीदलशयनीये निहितं सर्व्वं सुनिश्चलं अङ्गं ।

दीर्घा निश्वासभर एष साधयति जीवयति परं ॥ इति सं० ॥ टी० ॥